

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

יג.

עין משפט
נר מצוה

עט א מיי פ"א מהל'
 חסות הלכה י
 טו"ע א"ע ע"מ סמ
 קע"ט ע

פ ב ג ד ה מ"י פט"ו
 מהלכות אפורי ביאה
 הלכה יא ופ"ח הלכה יג די
 סמנ לאון קפ"ט טור ש"ע
 ס"ט ו סק"י ז

פא ו מ"י פכ"ז ס"ס הל'
 ג סמנ לאון ר"ט
 טו"ע ס"ט כ"מ סק"ף
 ז

רב אסי אמר נבעלה. אצל נסתרה מודה ר' יהושע דנאמנת לומר
 לכשר נבעלתי בזמנו דאי צעילא אמרה לא נבעלתי וא"ת והא רבי
 יהושע לית ליה מגו גבי משארכסתי נאנסתי ויש לומר דהתם לא הו
 מגו גמור דהא חפילו אמרה מוכת עץ אני אינה נאמנת לרבי יהושע

כדתנן בזמנתי ולא קרי ליה מגו אלא
 לפי שהיא * טענה מעולה ביותר:
 הר"א להבשיר בה וחדא להבשיר
 בבתה. ולרבי תריוויה חדא
 להודיעך כמו דרבי גמליאל וחדא
 להודיעך כמו לרבי זושע:
 ר'רבי המכשיר בה פוסל בבתה.
 ומעוברת דנקט משום

חוספות ר"ד (המשך)

כרבנן דאמרי בין הכיר בה
 בין לא הכיר בה כתובתה
 מנה וכנסה בחזקת בתולה
 ונמצאת בעולה אין לה
 כלום בשלמא ר"א לא אמר
 כ"ר"י דא מוקי לה כרבנן
 פ"י במנה ולא כלום: היינו
 דקתני תרי בבא בהבתי
 גבי פלוגתא דממונת היא
 אומרת ומשארסתי נאנסתי
 וכו' והוא אומר לא כיהי
 מקמי טענת ומוק
 טענת לגמרי משמע ואין
 לה כלום אלא ר"י מ"ט
 לא אמר כ"ר"א קסבר כנסה
 בחזקת בתולה ונמצאת
 בעולה יש לה כתובת מנה
 הכא הוה אומר מנה והיא
 אומרת מנה מאי איכא בין
 טענתה לטענתיה והלכתא
 כ"ר"א קדמי רבא ורב
 אשי כותיה דכנסה בחזקת
 בתולה ונמצאת בעולה
 אין לה כלום כדמכונא
 לעיל ובכונת עץ נמי
 הלכתא כרבנן דאמרי מנה:
 ב"תנ"י ראו מדברת עם
 א' מה טיבו של זה איש
 פלוני וכן הוא ר"י ור"א
 אומרים נאנסת ר"י אומר
 לא מפיה אנו חיינן אלא
 ה"ז בחזקת בעולה נתנין
 ולממור עד שתביא ראיה
 לרביהי היתה מעוברת
 מה טיבו של עובר זה
 מאיש פלוני וכן הוא
 ר"י ור"א אומרים נאנסת
 ר"י אומר לא מפיה אנו
 חיינן אלא ה"ז בחזקת
 מעוברת נתנין וממור עד
 שתביא ראיה לדבריה:
 וכן הוא פ"י מיוחס ולא
 כהן משמש שניה נאנסת
 להחזיק העובר בחזקת
 כהן אלא בחזקת כשר
 שאם הוא בת תנשא
 מאי מדברת
 ועירא אמר נסתרה ואע"פ
 שלא ראוה שנבעלה
 פסולה לכהונה לר"י
 כדלקמן שמעלה עשו
 ביוחסין ור"י אומר נבעלה
 בשלמא ליעירא היינו
 רקני מדברת אלא לר"א
 מאי מדברת לישנא מעלתי
 כדתיב אכלה ומחתה פיה
 וגו' נקט תשמיש
 אכלה בשלמא
 ליעירא היינו דקתני תרתי
 מדברת ומעוברת פ"י
 מדברת להודיעך כמו דר"י
 דאפילו בעירי יתור בלבד
 אסורה היא לכהן משום
 דמעייל עשו ביוחסין
 ומעוברת להודיעך כמו
 דר"א אלא לר"י תרתי למב
 פ"י לתני מדברת וכו"ש
 הוה חדא להבשיר בבתה
 דאמרי ר"י אמר לדברי
 המכשיר בה מכשיר בבתה
 לדברי הפוסל בה פוסל
 בבתה ר"א אומר אף
 לדברי המכשיר בה פוסל
 בבתה בשלמא אינה אית
 לה חזקה דכשרות פ"י
 מעיקרא ואוקמה אחזקה

לישנא מעלתי: וא"ן אוסרין ע"ל
 היחוד לימא רבא כרבי יהושע. מימה
 לרש"ז"ל לזעירי (נמי) דלמר נסתרה
 איירי כגון נמודה היא שנבעלה דאי
 אמרה לא נבעלתי אם כן הו ספק
 ספיקא דמכשיר רבי יהושע כדלמר
 לקמן התם ספק ספיקא ויש לומר
 לזעולא איירי דקאמרה לא נבעלה
 וחשיב ליה חדא ספיקא משום דאין
 אפוטורפוס לעריות אצל קשה דכשרי
 משמע דריש פקס שני (לקמן טו.) דליירי
 מנה מדברת נסתרה דמגו דאי צעילא
 אמרה לא נבעלתי מהימנא כו' לכך
 נראה דפריך לזעירי דכספיקא חדא
 הוה קאמר מנה והיא קאמרה מנה מאי איכא
 בין טענה דידיה לטענה דידיה בשלמא לר'
 אלקעזר היינו דקתני תרתי חדא לאפוקי מדרמי
 בר המא וחדא לאפוקי מדרב חייא בר אבין
 א"ר ששת אלא לר' יוחנן תרתי למה לי חדא
 להודיעך כמו דרבנן גמליאל וחדא להודיעך
 כמו דרבי יהושע קמייחא להודיעך כמו דרבי
 יהושע דאף על גב דאיכא למימר מיגו דרבנן
 מהימנא בתרייתא להודיעך כמו דרבנן
 גמליאל דאע"ג דליכא למימר מיגו מהימנא:
 ב"תנ"י ראוה מדברת עם אחד ואמרו לה
 מה טיבו של איש זה איש פלוני וכהן הוא
 רבנן גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת ור'
 יהושע אומר לא מפיה אנו חיינן אלא הרי זו
 בחזקת בעולה * לנתין ולכמוזר עד שתביא
 ראיה לדבריה היתה מעוברת ואמרו לה
 מה טיבו של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא
 רבנן גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת ור'
 יהושע אומר לא מפיה אנו חיינן אלא הרי זו
 בחזקת מעוברת לנתין ולכמוזר עד שתביא
 ראיה לדבריה: ג"מ מאי מדברת * זעירי
 אמר נסתרה רב אסי אמר נבעלה בשלמא
 לזעירי היינו דקתני מדברת אלא לרב אסי
 מאי מדברת * לישנא מעלתי כדכתיב יאכלה
 ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און בשלמא
 לזעירי היינו דקתני תרתי מדברת ומעוברת

א"ל לרב אסי תרתי למה לי * החדא להבשיר בה וחדא להבשיר בה
 למאן דאמר לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה אלא למ"ד לדברי המכשיר בה
 פוסל בבתה מאי איכא למימר רב אסי סבר כמ"ד לדברי המכשיר בה מכשיר
 בבתה א"ל רב פפא לאביי לזעירי דאמר מאי מדברת נסתרה וא"ר יהושע לא
 מהימנא האמר רב * מלקין על היחוד ואין אוסרין על היחוד לימא דלא כר"י
 אפי' תימא ר' יהושע * מעלה עשו ביוחסין מיתבי ראוה שנכנסה עם אחד לסתרה
 א

ואל תפסלנה מספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות והלכתא כ"ר יוחנן דהוה רביה שאין הלכה
 כהלמידי במקום הרב ותו דקאי כאבא שאול דתנן בעשרה יוחסין אבא שאול היה קורא לשותקי בדיקין
 ואמרי' בגמי' מאי בדיקין שבדיקין את אמו ואי אמרה לכשר נבעלתי נאנסת ואע"ג דאיכא רוב פסולים
 אצלה וא"ר ה'ל' כאבא שאול: א"ל ר"פ לאביי לזעירי דאמר נסתרה וא"ר"י דלא מהימנא הא דאמר רב מלקין על

דא"כ. דרב נחמן לא מיתוסק כרבנן גמליאל אלא כרבי יהושע קשיא
 הלכתא אהלכתא: ב"תנ"י דרוסא איש את. קודם שארכסתי:
 ג"מ טענתייהו צמאי. מה היא תוצעתו ומה הוא רוצה ליתן:
 צמאסיס ומנה. היא אומרת מוכת עץ אני יש לי מתאים ואע"פ שלא
 הכרת צי והוא אומר דרוסת איש את
 ואין לך אלא מנה וקסבר כנסה בחזקת
 בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה
 מנה: זמנה ולא כלום. היא תוצעת
 מנה והוא אומר אין לך כלום: סבר
 לה. תנא דמתני' דאילו רבי יוחנן לא
 שביק רבנן ועבדי כר"מ: קסבר ר'
 יוחנן כנסה בחזקת בתולה ונמצאת
 בעולה יש לה מנה הלכך על כרחך
 מוכת עץ דמתני' ר"מ היא דלמר
 מתאים והוא אומר דרוסת איש את
 ויש לך מנה דאי רבנן היא לא תצעה
 אלא מנה והוא אומר דרוסת איש את
 ויש לך מנה מאי איכא בין טענתא
 דידיה לטענתא דידיה: צשלמא לרבי
 אלעזר. דלמר דרוסת איש אין לה
 כלום: היינו דקסני סרסי. צבי
 צמנתי' גבי פלוגתא דממונא היא
 אומרת משארכסתי נאנסתי והיא
 אומרת מוכת עץ אני: חדא לאפוקי
 מדרמי בר המא וחדא לאפוקי כו'.
 היא אומרת משארכסתי נאנסתי תנא
 למימני צה והיה מקמי טענתא
 לגמרי משמע ואין לה כלום לאפוקי
 מדרב חייא בר אבין דלמר לעיל (דף
 כנסה בחזקת בתולה ונמצאת
 בעולה יש לה כתובה מנה ותנא היא
 אומרת מוכת עץ אני לאפוקי מדרמי
 צב המא דלמר לעיל [סס] גבי מוכת עץ
 אצל לא הכיר צה דברי ואלא כלום:
 אלא לרבי יוחנן. דלמר כנסה בחזקת
 בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה
 מנה אסן כן מאי טענתא דקתני
 אמתים אצל מנה יש לה למה לי
 למימני כלל להיא אי לאשמעינן
 פלוגתא דרבנן גמליאל ור' יהושע צברי
 טעמא ואוקי ממונא בחזקת מריה ליתני
 חדא לאפוקי מדרמי בר המא
 ולאשמעינן פלוגתייהו: דאיכא למימר
 מגו. מגו דאי צעילא אמרה מוכת עץ
 אני: צסריישא. ליכא למימר מגו לר'
 יוחנן דמוקי מתני' כרבי מאיר דלמר
 מוכת עץ שלא הכיר צה כתובתה
 מתאים ליכא שום מגו דמה לי אומרת
 מוכת עץ אני תחתין מה לי אמרה
 מעיקרא: ב"תנ"י * נאלוה נקט תשמיש
 צפנויה ומשום טעמא דפסולין לנתין
 ולממוז וכיון שנבעלה לפסול פסלה מן
 הכהונה: נאמנת. וכשרה לכהונה
 ולא מספקין לה צנבעלה לפסול לה:
 היסה מעוברת כו'. צגמ' מפרש תרתי
 למה לי: ג"מ נספרה. ואע"פ שלא
 ראוה שנבעלה פסלה לכהונה לרבי
 יהושע כדלקמן דמעלה עשו ביוחסין:
 אכלה ומחתה פיה. אכלמה נקט תשמיש
 צלשון אכילה: צשלמא לזעירי היינו
 דקסני סרסי מדברת. להודיעך כמו
 דל' יהושע דאע"ג דלא ראוה שנבעלה
 פסולה ומעוברת להודיעך כמו דרבנן
 גמליאל: צצפה. אס העובר הזה

דא"כ. דרב נחמן לא מיתוסק כרבנן גמליאל אלא כרבי יהושע קשיא
 הלכתא אהלכתא: ב"תנ"י דרוסא איש את. קודם שארכסתי:
 ג"מ טענתייהו צמאי. מה היא תוצעתו ומה הוא רוצה ליתן:
 צמאסיס ומנה. היא אומרת מוכת עץ אני יש לי מתאים ואע"פ שלא
 הכרת צי והוא אומר דרוסת איש את
 ואין לך אלא מנה וקסבר כנסה בחזקת
 בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה
 מנה: זמנה ולא כלום. היא תוצעת
 מנה והוא אומר אין לך כלום: סבר
 לה. תנא דמתני' דאילו רבי יוחנן לא
 שביק רבנן ועבדי כר"מ: קסבר ר'
 יוחנן כנסה בחזקת בתולה ונמצאת
 בעולה יש לה מנה הלכך על כרחך
 מוכת עץ דמתני' ר"מ היא דלמר
 מתאים והוא אומר דרוסת איש את
 ויש לך מנה דאי רבנן היא לא תצעה
 אלא מנה והוא אומר דרוסת איש את
 ויש לך מנה מאי איכא בין טענתא
 דידיה לטענתא דידיה: צשלמא לרבי
 אלעזר. דלמר דרוסת איש אין לה
 כלום: היינו דקסני סרסי. צבי
 צמנתי' גבי פלוגתא דממונא היא
 אומרת משארכסתי נאנסתי והיא
 אומרת מוכת עץ אני: חדא לאפוקי
 מדרמי בר המא וחדא לאפוקי כו'.
 היא אומרת משארכסתי נאנסתי תנא
 למימני צה והיה מקמי טענתא
 לגמרי משמע ואין לה כלום לאפוקי
 מדרב חייא בר אבין דלמר לעיל (דף
 כנסה בחזקת בתולה ונמצאת
 בעולה יש לה כתובה מנה ותנא היא
 אומרת מוכת עץ אני לאפוקי מדרמי
 צב המא דלמר לעיל [סס] גבי מוכת עץ
 אצל לא הכיר צה דברי ואלא כלום:
 אלא לרבי יוחנן. דלמר כנסה בחזקת
 בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה
 מנה אסן כן מאי טענתא דקתני
 אמתים אצל מנה יש לה למה לי
 למימני כלל להיא אי לאשמעינן
 פלוגתא דרבנן גמליאל ור' יהושע צברי
 טעמא ואוקי ממונא בחזקת מריה ליתני
 חדא לאפוקי מדרמי בר המא
 ולאשמעינן פלוגתייהו: דאיכא למימר
 מגו. מגו דאי צעילא אמרה מוכת עץ
 אני: צסריישא. ליכא למימר מגו לר'
 יוחנן דמוקי מתני' כרבי מאיר דלמר
 מוכת עץ שלא הכיר צה כתובתה
 מתאים ליכא שום מגו דמה לי אומרת
 מוכת עץ אני תחתין מה לי אמרה
 מעיקרא: ב"תנ"י * נאלוה נקט תשמיש
 צפנויה ומשום טעמא דפסולין לנתין
 ולממוז וכיון שנבעלה לפסול פסלה מן
 הכהונה: נאמנת. וכשרה לכהונה
 ולא מספקין לה צנבעלה לפסול לה:
 היסה מעוברת כו'. צגמ' מפרש תרתי
 למה לי: ג"מ נספרה. ואע"פ שלא
 ראוה שנבעלה פסלה לכהונה לרבי
 יהושע כדלקמן דמעלה עשו ביוחסין:
 אכלה ומחתה פיה. אכלמה נקט תשמיש
 צלשון אכילה: צשלמא לזעירי היינו
 דקסני סרסי מדברת. להודיעך כמו
 דל' יהושע דאע"ג דלא ראוה שנבעלה
 פסולה ומעוברת להודיעך כמו דרבנן
 גמליאל: צצפה. אס העובר הזה

נקבה תפסלה לכהונה ל"ג דאי אשמועינן צדידה הוה אמינא איחי
 ואל תפסלנה מספק אצל עובר דלא הוה ליה חזקה דכשרות אימא לא. סיניחא למ"ד כו'. לקמן צשמעתין [ע"פ]: מאי איכא למימר.
 תרתי להבשיר צה למה לי כיון דמדברת צראוה שנבעלה: מלקין על היחוד. מכת מדרות: ואין אוסרין. אשה על צעלה צשזיל
 יחוד צעלמא: לימא דלא כרבי יהושע. דמשום יחוד מחזיק לה צנבעלת: ציוחסין. צכהונה: לפסול משמע יחוד צעלמא:
 לחזרה

ואל תפסלנה מספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות והלכתא כ"ר יוחנן דהוה רביה שאין הלכה
 כהלמידי במקום הרב ותו דקאי כאבא שאול דתנן בעשרה יוחסין אבא שאול היה קורא לשותקי בדיקין
 ואמרי' בגמי' מאי בדיקין שבדיקין את אמו ואי אמרה לכשר נבעלתי נאנסת ואע"ג דאיכא רוב פסולים
 אצלה וא"ר ה'ל' כאבא שאול: א"ל ר"פ לאביי לזעירי דאמר נסתרה וא"ר"י דלא מהימנא הא דאמר רב מלקין על

ואל תפסלנה מספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות והלכתא כ"ר יוחנן דהוה רביה שאין הלכה
 כהלמידי במקום הרב ותו דקאי כאבא שאול דתנן בעשרה יוחסין אבא שאול היה קורא לשותקי בדיקין
 ואמרי' בגמי' מאי בדיקין שבדיקין את אמו ואי אמרה לכשר נבעלתי נאנסת ואע"ג דאיכא רוב פסולים
 אצלה וא"ר ה'ל' כאבא שאול: א"ל ר"פ לאביי לזעירי דאמר נסתרה וא"ר"י דלא מהימנא הא דאמר רב מלקין על

ואל תפסלנה מספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות והלכתא כ"ר יוחנן דהוה רביה שאין הלכה
 כהלמידי במקום הרב ותו דקאי כאבא שאול דתנן בעשרה יוחסין אבא שאול היה קורא לשותקי בדיקין
 ואמרי' בגמי' מאי בדיקין שבדיקין את אמו ואי אמרה לכשר נבעלתי נאנסת ואע"ג דאיכא רוב פסולים
 אצלה וא"ר ה'ל' כאבא שאול: א"ל ר"פ לאביי לזעירי דאמר נסתרה וא"ר"י דלא מהימנא הא דאמר רב מלקין על

ואל תפסלנה מספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות והלכתא כ"ר יוחנן דהוה רביה שאין הלכה
 כהלמידי במקום הרב ותו דקאי כאבא שאול דתנן בעשרה יוחסין אבא שאול היה קורא לשותקי בדיקין
 ואמרי' בגמי' מאי בדיקין שבדיקין את אמו ואי אמרה לכשר נבעלתי נאנסת ואע"ג דאיכא רוב פסולים
 אצלה וא"ר ה'ל' כאבא שאול: א"ל ר"פ לאביי לזעירי דאמר נסתרה וא"ר"י דלא מהימנא הא דאמר רב מלקין על

ואל תפסלנה מספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות והלכתא כ"ר יוחנן דהוה רביה שאין הלכה
 כהלמידי במקום הרב ותו דקאי כאבא שאול דתנן בעשרה יוחסין אבא שאול היה קורא לשותקי בדיקין
 ואמרי' בגמי' מאי בדיקין שבדיקין את אמו ואי אמרה לכשר נבעלתי נאנסת ואע"ג דאיכא רוב פסולים
 אצלה וא"ר ה'ל' כאבא שאול: א"ל ר"פ לאביי לזעירי דאמר נסתרה וא"ר"י דלא מהימנא הא דאמר רב מלקין על

ואל תפסלנה מספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות והלכתא כ"ר יוחנן דהוה רביה שאין הלכה
 כהלמידי במקום הרב ותו דקאי כאבא שאול דתנן בעשרה יוחסין אבא שאול היה קורא לשותקי בדיקין
 ואמרי' בגמי' מאי בדיקין שבדיקין את אמו ואי אמרה לכשר נבעלתי נאנסת ואע"ג דאיכא רוב פסולים
 אצלה וא"ר ה'ל' כאבא שאול: א"ל ר"פ לאביי לזעירי דאמר נסתרה וא"ר"י דלא מהימנא הא דאמר רב מלקין על

ואל תפסלנה מספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות והלכתא כ"ר יוחנן דהוה רביה שאין הלכה
 כהלמידי במקום הרב ותו דקאי כאבא שאול דתנן בעשרה יוחסין אבא שאול היה קורא לשותקי בדיקין
 ואמרי' בגמי' מאי בדיקין שבדיקין את אמו ואי אמרה לכשר נבעלתי נאנסת ואע"ג דאיכא רוב פסולים
 אצלה וא"ר ה'ל' כאבא שאול: א"ל ר"פ לאביי לזעירי דאמר נסתרה וא"ר"י דלא מהימנא הא דאמר רב מלקין על

- (א) [קדושין ט: ב"מ ק:].
- (ב) [לעיל יא: לקמן טו:].
- (ג) [לקמן טו:].
- (ד) [לעיל יא:].
- (ה) [לקמן טו:].
- (ו) [קדושין טז: ע"ג].
- (ז) [לקמן טו: יבמות יא:].
- (ח) [אפסוקי ג' וש"ט].
- (ט) [קדושין טז: ט].
- (י) [קדושין טז: ע"ג].
- (יא) [קדושין טז: ט].
- (יב) [קדושין טז: ט].
- (יג) [קדושין טז: ט].
- (יד) [קדושין טז: ט].
- (טו) [קדושין טז: ט].
- (טז) [קדושין טז: ט].
- (יז) [קדושין טז: ט].
- (יח) [קדושין טז: ט].
- (יט) [קדושין טז: ט].
- (כ) [קדושין טז: ט].

תורה אור השלם

1. בן דרך אשה מצאפת
 אכלה ומחתה פיה
 ואקמיה לא פעלתי און:
 משלי ל' כ

גליון הש"ס

בתנ"י לנתין ולממוז ע"י
 גישון פט ע"א חוק' ד"ה
 בעולה ומכשיר: א"ת
 תום' ד"ה רב אסי כו':
 טענה מעולה ביהת. וכ"כ
 הרשב"א קדושין דף ט' ע"א
 ד"ה הא:

מוסף רש"י

היא אומרת מוכת עץ
 אני. הטעם את האשה
 בחזקת בתולה ולא אמר
 לה כתובה. היא אומרת
 מוכת עץ אני כו' (לעיר
 א"ת) משמע לה עץ כתובה
 מקמי (לעיר א"ת). בין
 הכיר בה. כשנסה וכנסה
 לה כתובה היה יודע שהיא
 מוכת עץ (לעיר א"ת).
 איש פלוני וכהן הוא.
 לומר מיוחס הוא (קדושין
 טו.) לישנא מעלתי.
 טעמה ודך נקח הדעת
 לפסול גלשן נקח (פסחים
 ג.) מלקין על היחוד.
 מדרום. ואין אוסרין.
 אש איש לא נבעלה מתמת
 (קדושין טז: אפ.)

תוספות ר"ד

דא"כ קשה הלכתא
 אהלכתא דקדושין הלכה
 כ"ר"י בדיני. ובהא אמר
 ר"י אמר שמואל הלכה
 כ"ר"י ש"מ: ב"תנ"י היא
 אומרת מוכת עץ אני והוא
 אומר לא כ"י אלא דרוסת
 איש את ר"י ור"א אומרים
 נאמנת ור"י אומר לא מפיה
 אנו חיינן אלא ה"ז בחזקת
 דרוסת איש עד שתביא
 ראיה לדבריה: טעמיה
 כמאי. פ"י מה היא תוצעתו
 ומה הוא רוצה ליתן ר'
 יוחנן אמר במתאים ומנה
 פ"י היא אומרת מוכת עץ
 אני ויש לי מתאים ואע"פ
 שלא הכרת צי והוא אומר
 דרוסת איש את ואין לך
 אלא מנה וכנסה בחזקת
 בתולה ונמצאת בעולה יש
 לה כתובה מנה וסבר לך
 כ"ר"מ דאמר מוכת עץ בין
 הכיר בין לא הכיר בה כתובתה
 מתאים והוא אומר דרוסת איש
 את ואין לך אלא מנה דאי רבנן היא
 לא תצעה אלא מנה והוא אומר
 דרוסת איש את ואין לך
 אלא מנה מאי איכא בין טענתא
 דידיה לטענתא דידיה במנה טענה
 לו ומנה מודה לה ופ"י (המורה) סבר
 לה דלעיל סבר לה תנא דמתני' דאילו
 רבי יוחנן לא שביק רבנן ועבדי כ"ר"מ
 ור"א סבר במנה ולא כלום סבר לה